

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 326

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 aprilie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 155 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	2-3	Decizia nr. 227 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale	7-9
Decizia nr. 156 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 și art. 38 din Codul familiei	3-4	Decizia nr. 228 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	9-10
Decizia nr. 226 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale dispozițiilor art. 25 alin. (4) și (5) din Legea arendării nr. 16/1994	5-7	Decizia nr. 231 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a art. 56 din Codul comercial	11-13
		Decizia nr. 232 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 155

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Rosina Krauss în Dosarul nr. 6.324/117/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.385D/2007, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.385D/2007 la Dosarul nr. 792D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 mai 2007 și din 12 iunie 2007, pronunțate în dosarele nr. 6.324/117/2006 și nr. 3.971/33/2006, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor**

imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Rosina Krauss și Peter Alexander Riedel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că stabilirea termenului de 6 luni pentru depunerea notificării este neconstituțională, întrucât dreptul de proprietate este imprescriptibil. Mai mult, prin Legea nr. 247/2005 s-a creat o discriminare între proprietari, după cum este vorba de imobile-terenuri ce intră sub incidența Legii nr. 18/1991 sau imobile ce intră sub incidența Legii nr. 10/2001.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie consideră excepția neîntemeiată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază excepția ca neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând de asemenea jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „*Imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor și nerestituite, se restituie, în natură, în condițiile prezentei legi.*”;

— Art. 22 alin. (1): „*Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 557 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.056 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 592 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 23 august 2007, și Decizia nr. 1.215 din 18 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 25 ianuarie 2008, Curtea a statuat că recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei

interesate de a declanșa procedura de recuperare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de instabilitate juridică în domeniul proprietății imobiliare.

Făcând referire la jurisprudența anterioară, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii. Legiuitorul este așadar competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea dreptului de proprietate, instituind limitări rezonabile în valorificarea ca drept subiectiv garantat, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept.

În ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a decis că aceste dispoziții de lege se aplică în mod egal tuturor subiectelor de drept aflate în aceeași situație juridică, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Rosina Krauss în Dosarul nr. 6.324/117/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie și de Peter Alexander Riedel în Dosarul nr. 3.971/33/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 156
din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 și art. 38 din Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 și 38 din Codul familiei, excepție ridicată de Iuliana Calinciuc în Dosarul nr. 516/280/2007 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 516/280/2007, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 și 38 din Codul familiei**, excepție ridicată de Iuliana Calinciuc într-un proces de divorț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece instituie posibilitatea soților de a divorța cu ușurință.

Judecătoria Pitești — Secția civilă apreciază excepția ca neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 37 și 38 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu următorul cuprins:

— Art. 37: „Căsătoria încetează prin moartea unuia dintre soți sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre ei.

Căsătoria se poate desface prin divorț.”;

— Art. 38: „Instanța judecătorească poate desface căsătoria prin divorț atunci când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 și 38 din Codul familiei, excepție ridicată de Iuliana Calinciuc în Dosarul nr. 516/280/2007 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Divorțul poate fi pronunțat și numai pe baza acordului ambilor soți, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) până la data cererii de divorț a trecut cel puțin un an de la încheierea căsătoriei;

b) nu există copii minori rezultați din căsătorie.

Oricare dintre soți poate cere divorțul atunci când starea sănătății sale face imposibilă continuarea căsătoriei.

La soluționarea cererilor accesorii divorțului, referitoare la încredințarea copiilor minori, obligația de întreținere și folosirea locuinței, instanța va ține seama și de interesele minorilor.”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 26 alin. (1) referitor la viața intimă, familială și privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea constată că textele de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, și cu o motivare identică.

Astfel, prin Decizia nr. 311 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 9 mai 2006, Curtea a constatat că dispozițiile art. 37 din Codul familiei nu fac decât să enumere cauzele de încetare a căsătoriei, una dintre acestea fiind desfacerea prin divorț, iar prevederile art. 38 stabilesc condițiile în care instanțele judecătorești pot pronunța divorțul, precizând că acesta nu se poate pronunța decât în anumite condiții, și anume când există motive temeinice și numai dacă raporturile dintre soți sunt grav vătămate, iar continuarea căsătoriei nu mai este posibilă, condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ, așa cum rezultă din text.

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește divorțul bazat pe acordul părților, reglementat în art. 38 alin. 2 din Codul familiei, textul de lege criticat impune anumite condiții și anume, o durată minimă a căsătoriei, precum și inexistența copiilor minori rezultați din căsătorie, ceea ce demonstrează preocuparea legiuitorului pentru menținerea instituției căsătoriei și înlăturarea posibilității de tratare cu ușurință a obligațiilor față de copiii minori.

Referitor la posibilitatea ca oricare dintre soți să ceară desfacerea căsătoriei atunci când starea sănătății face imposibilă continuarea acesteia, prevăzută în art. 38 alin. 3 din Codul familiei, Curtea a reținut că legiuitorul a avut în vedere evitarea recurgerii cu superficialitate la posibilitatea desfacerii unei căsătorii. Pentru aceste considerente, Curtea a constatat că, în temeiul textelor de lege criticate, instanțele de judecată dispun de instrumente legale pentru a nu permite desfacerea cu ușurință a căsătoriei, acționând astfel în sensul garanției instituite prin art. 26 alin. (1) din Constituție.

Soluția și considerentele pronunțate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând temeieri care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 226

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale dispozițiilor art. 25 alin.(4) și (5) din Legea arendării nr. 16/1994

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a dispozițiilor art. 25 alin.(4) și (5) din Legea arendării nr. 16/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader Internațional” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 2.962/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă pentru Societatea Comercială „Iser Oltenia” — S.R.L. din Constanța avocatul Ion Crețu. Lipsește autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile de lege criticate creează discriminări în defavoarea societăților comerciale care au realizat investiții pe terenurile care sunt restituite foștilor proprietari, potrivit Legii nr. 1/2000.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că nu au apărut elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.962/36/2006, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. (4) și (5) din Legea arendării nr. 16/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader Internațional” — S.A. din Constanța.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care se referă la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor pe care se găsesc investiții aflate în proprietatea privată a unor persoane fizice sau juridice și la despăgubirile acordate proprietarilor investițiilor ca urmare a pierderii acestora. Prin intermediul textelor de lege criticate se realizează o expropriere forțată a proprietarilor investițiilor aflate pe terenurile agricole și o decapitalizare brutală a societăților comerciale, în fraudă inclusiv a drepturilor creditorilor acestora. În graba de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole, legiuitorul a ocrotit diferențiat, cu încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, numai dreptul de proprietate asupra terenului, iar nu și cel asupra activelor — vii, livezi, plantații, bazine piscicole, care au o valoare de circulație mult mai mare decât cea a terenului propriu-zis.

Mai mult, deși statul consacră o veritabilă expropriere în interesul privat al persoanelor fizice, totuși nu a înțeles să despăgubească în prealabil și echitabil pe proprietarii investițiilor, legiuitorul stabilind o perioadă de 10 ani pentru recuperarea investițiilor efectuate de aceștia, care urmează a suporta deci riscul insolvabilității noilor proprietari ai terenurilor.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că este de competența exclusivă a legiuitorului să aprecieze asupra modalităților și condițiilor de realizare a măsurilor reparatorii, dar și asupra eventualelor limite ale acestora. Dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor care îndeplinesc condițiile legii și dau expresie prevederilor constituționale, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 434 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007.

Avocatul Poporului apreciază că Legea nr. 1/2000 este o lege specială în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor, iar soluția retrocedării terenurilor este rezultatul opțiunii legiuitorului asupra modului de reparare a abuzurilor din legislația trecută cu privire la dreptul de proprietate privată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, modificate și completate prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. Textul de lege criticat are următorul conținut: „(1) Pentru terenurile din extravilanul localităților, foste proprietăți ale persoanelor fizice și juridice, care au trecut în proprietatea statului și pe care se găsesc instalații hidrotehnice, hidroelectrice sau de hidroameliorații, pe care se desfășoară activități miniere de exploatare sau operațiuni petroliere de dezvoltare-explorare și exploatare, se restituie, în condițiile legii, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora suprafețe echivalente constituite din rezerva existentă la comisiile locale, iar în situația în care aceste suprafețe sunt insuficiente, din domeniul privat al statului, din aceeași localitate sau din alte localități, acceptate de foștii proprietari. În cazurile în care compensarea nu este posibilă se vor acorda despăgubiri foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, în condițiile legii.

(11) Pentru terenurile foștilor proprietari persoane fizice sau juridice, inclusiv cooperative piscicole sau alte forme asociative prevăzute la art. 26 alin. (l), pe care s-au aflat, la data deposedării, amenajări piscicole, sere sau plantații de hamei, de duzi, plantații viticole sau pomicole, în prezent proprietatea statului, restituirea se face pe vechile amplasamente, cu obligația de a le menține destinația și, acolo unde este cazul, unitatea și funcționalitatea.

(12) Pentru terenurile menționate mai sus, pe care s-au efectuat de către stat investiții, neamortizate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, foștii proprietari pot opta pentru reconstituirea pe vechiul amplasament, cu obligația de a plăti statului, în termen de 10 ani, contravaloarea neamortizată a investiției, dacă aceasta reprezintă mai mult de 30% din valoarea totală a investiției la data intrării în vigoare a acestei legi, sau să primească terenuri pe alte amplasamente, acceptate de aceștia, de aceeași categorie de folosință cu terenul pe care l-au predat ori despăgubiri.

(13) Pentru terenurile preluate de stat de pe care investițiile au fost vândute cu respectarea legii, foștii proprietari pot opta pentru alt amplasament, acceptat de aceștia, sau pentru despăgubiri plătite fie de către investitor, fie de către stat.

(14) În cazul opțiunii pentru despăgubiri plătite de investitori, foștii proprietari vor conveni cu investitorii, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi sau de la data validării cererii de reconstituire a dreptului de proprietate, prețul

terenului¹, care nu poate fi mai mic decât valoarea sa de piață, și termenul de plată, care nu poate fi mai mare de 3 ani.

(15) Acordul va fi înregistrat la comisia județeană care a validat cererea de reconstituire și devine titlu executoriu pentru plata prețului dacă investitorul nu își respectă obligația de plată în termenul convenit. Din momentul înregistrării acordului, opțiunea părților este definitivă și părțile nu mai pot opta pentru alte forme de reconstituire și, respectiv, despăgubire. Proprietarii se vor putea adresa statului, în condițiile dispozițiilor legale privind acordarea de despăgubiri de către acesta, doar pentru acoperirea valorii investițiilor preluate de stat o dată cu terenul pe care l-au avut în proprietate.

(16) Până la efectuarea plății, proprietarul investiției va plăti fostului proprietar al terenului o sumă, convenită de părți, care nu poate fi mai mică decât redevența plătită statului la momentul acordului și nu va putea înstrăina în nici un mod investiția sa, sub sancțiunea nulității absolute.

(17) Proprietarii investițiilor dobândesc dreptul de proprietate asupra terenului în momentul achitării integrale a contravalorii terenului.

(18) În situația în care nu se optează pentru despăgubiri plătite de către investitor sau în situația în care fostul proprietar și investitorul nu ajung la un acord în termenul menționat la alin. (14), fostul proprietar va primi teren pe alt amplasament, acceptat de acesta, sau despăgubiri de la stat, atât pentru teren, cât și pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, în condițiile legii.

(19) În cazul realizării acordului prevăzut la alin. (14), pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, fostul proprietar primește despăgubiri de la stat, în condițiile legii.

(2) În cazul în care investițiile pentru care suprafața de teren a fost preluată de stat nu au fost executate sau se află în stadiu de proiect, suprafața preluată se restituie, la cerere, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, pe vechiul amplasament.”

De asemenea, autorul excepției mai critică și dispozițiile art. 25 alin.(4) și (5) din Legea arendării nr. 16/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 7 aprilie 1994. Textele criticate au următorul conținut: „(4) Până la expirarea perioadei prevăzute la art. 7 alin. (2), comisia județeană va emite titlu de proprietate asupra terenului în echivalent arabil și va pune în posesie persoanele îndreptățite, în sole compacte, situate în limita perimetrului actual, stabilite pe ferme și localități.

(5) După expirarea perioadei minime de arendare, prevăzută la art. 7 alin. (2), persoanele îndreptățite potrivit alin. 1 pot exploata terenurile în mod liber, în calitate de proprietar.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la principiul egalității în drepturi, art. 44 și 136 care consacră garantarea dreptului de proprietate privată, precum și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 154 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2007, s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a dispozițiilor art. 25 din Legea arendării nr.16/1994, critică formulată de același autor prin raportare la aceleași prevederi constituționale. Cu acel prilej,

Curtea a reținut că „prin măsurile privind reconstituirea dreptului de proprietate din domeniul funciar, stabilite de Legea nr. 247/2005, legiuitorul a rămas consecvent politicii de reconstituire a terenurilor pe vechile amplasamente, cu excepțiile prevăzute de lege. Aceste măsuri au ca finalitate, așa cum rezultă din expunerea de motive la această lege, «soluționarea definitivă a problemei proprietății în sensul reparării unei mari nedreptăți istorice». Prin instituirea acestor reglementări, legiuitorul a avut, de asemenea, în vedere

respectarea principiului *restitutio in integrum*, în deplină concordanță cu principiul garantării proprietății prevăzut la art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit căruia «*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*»”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. (4) și (5) din Legea arendării nr. 16/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader Internațional” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 2.962/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 227 din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

apreciind că nu au apărut elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 639/1.285/2005, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polus Transilvania Companie de Investiții” — S.A. din Cluj-Napoca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că procedura prin care este reglementată vânzarea activelor regiilor autonome sau ale societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar încalcă prevederile constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate, întrucât atrage sancțiunea nulității absolute a actelor încheiate cu bună-credință, contravenind astfel și principiului securității și stabilității

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polus Transilvania Companie de Investiții” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 639/1.285/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

raporturilor juridice. Pentru evitarea arbitrariului și abuzului de drept, legiuitorul ar fi trebuit să prevadă expres sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării normelor imperative, sancțiuni care ar fi fost incidente numai în măsura în care statul sau terțe persoane au suferit prejudicii de pe urma unor astfel de contracte.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că persoanele care încheie contracte de vânzare-cumpărare de active cu încălcarea normelor prevăzute în acest sens nu fac altceva decât să se prevaleze de propria turpitudine când invocă viciile de neconstituționalitate ale legii, fiind evident că acestea, prin conduita lor, nu se circumscriu principiului bunei-credințe.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, modificată prin Legea nr. 99/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999. Textele au următorul conținut:

— Art. 24: „(1) *Societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar pot vinde sau încheia contracte de leasing imobiliar pentru active aflate în proprietatea lor, cu aprobarea adunării generale a acționarilor sau a consiliului de administrație, după caz, în condițiile stabilite prin normele metodologice emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și regiilor autonome, cu aprobarea prealabilă a ministerului de resort sau, după caz, a autorității administrației publice locale.*

(3) *Vânzarea activelor se face prin licitație deschisă cu strigare, cu adjudecare la cel mai mare preț obținut pe piață.*

(4) *Prevederile art. 14 alin. (9) se aplică în mod corespunzător și societăților comerciale vânzătoare de active.*

(5) *Prevederile prezentului articol se aplică și în cazul perfectării unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, având ca obiect utilizarea activelor aparținând societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, dacă în contractul de leasing imobiliar nu s-a prevăzut altfel.”;*

— Art. 27: „(1) *Societățile comerciale și regiile autonome, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau de asociere în participațiune, pot vinde sau încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, prin negociere directă cu locatarii sau asociații în situațiile în care aceștia au efectuat investiții în activele pe care le utilizează reprezentând mai mult de 15% din valoarea acestor active. În acest caz, din prețul de vânzare se scade valoarea investițiilor pe bază de raport de evaluare acceptat de părți.*

(2) *Vânzarea se desfășoară cu acordul instituției publice implicate.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 8 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 15 aprilie 1999. Cu acel prilej, a reținut, în esență, că textele de lege criticate reglementează „un segment din procesul de privatizare, component esențial al reformei economice și inevitabil în crearea unei adevărate economii de piață, respectiv vânzarea de active de orice natură — în primul caz — și vânzarea de active imobiliare date în locație de gestiune sau închiriate ori încheierea de contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare asupra unor asemenea active — în cel de al doilea caz. Ambele texte sunt aplicabile societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar”.

Astfel, „modul de administrare a patrimoniului societăților comerciale și înstrăinarea acestuia în condițiile descrise de dispozițiile de lege criticate constituie cerințe ale economiei de piață. Promovarea prin hotărârile adunărilor generale a voinței acționarilor majoritari nu aduce nicio îngrădire libertății comerțului sau dreptului de proprietate privată a societăților comerciale”.

Analizând însă critica autorului excepției, Curtea observă că aceasta vizează completarea textelor de lege criticate în sensul că aplicarea sancțiunilor pentru nerespectarea dispozițiilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 referitoare la vânzarea sau încheierea de contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare a activelor societăților comerciale sau regiilor autonome la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar ar trebui să fie incidentă numai în măsura în care statul sau terțe persoane au suferit prejudicii de pe urma unor astfel de contracte. Or, critica cu un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polus Transilvania Companie de Investiții” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 639/1.285/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 228 din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Valerian Roșu în Dosarul nr. 2.529.2/39/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei, arătând că la dosarul Curții Constituționale autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui termen, întrucât se află în imposibilitate de a se prezenta în fața instanței, fiind bolnav.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen, arătând că partea care a solicitat amânarea cauzei nu și-a motivat cererea, întrucât nu a prezentat Curții un certificat medical care să dovedească starea sa de sănătate.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Cauza se află în stare de judecată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că nu au apărut elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.529.2/39/2006, **Curtea de Apel Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Valerian Roșu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că soluționarea excepției de neconstituționalitate este de competența exclusivă a Curții Constituționale, instanțele judecătorești care resping ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate invocate de părți în proces substituindu-se de fapt atribuțiilor instanței constituționale. Potrivit legii, instanțele de fond sunt îndrituite numai să constate îndeplinirea celor patru condiții de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, fără a se putea implica într-o evaluare a constituționalității dispoziției criticate.

Curtea de Apel Suceava — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, rațiunea legiuitorului fiind aceea de a crea un prim filtru în competența instanței judecătorești în analizarea condițiilor de admisibilitate a excepțiilor de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că procedura reglementată de art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 nu face posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale, instanța având obligația de a respinge ca inadmisibile excepțiile care nu îndeplinesc cerințele legale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, deși prin dispozitivul încheierii de sesizare, instanța indică art. 29 din Legea nr. 47/1992, din analiza notelor scrise ale autorului excepției, precum și a opiniei instanței, obiectul acesteia îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, care au următorul conținut: „(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale, încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, art. 21 alin. (1), (2) și (3) care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și art. 147 privind deciziile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 s-a pronunțat în repetate rânduri, de exemplu, prin Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006, statuând, în esență, că aceste prevederi sunt constituționale, reprezentând norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale, instanța de judecată având rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți și având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Valerian Roșu în Dosarul nr. 2.529.2/39/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 231

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1¹ lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a art. 56 din Codul comercial

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1¹ lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a art. 56 din Codul comercial, excepție ridicată de Tincuța Habib Sabău în Dosarul nr. 52/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei, arătând că la dosarul Curții Constituționale autorul excepției și partea Societatea Comercială „Chady” — S.R.L. din Galați au depus o cerere prin care solicită acordarea unui termen în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii, apreciind că, întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale datează din 11 octombrie 2007, partea a avut suficient timp să angajeze un apărător până la termenul fixat de instanță.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 52/121/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1¹ lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a art. 56 din Codul comercial**, excepție ridicată de Tincuța Habib Sabău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că operația imobiliară efectuată de un comerciant împreună cu un necomerciant, în speță vânzarea unei clădiri care este destinată unui magazin, nu poate fi calificată ca fiind o faptă de comerț atunci când intenția comună a părților a fost de a face o vânzare civilă, iar nu de a obține un

profit comercial. O astfel de calificare este contrară principiului libertății comerțului, autonomiei de voință a părților și restrânge exercițiul dreptului de proprietate privată, întrucât atributele acestui drept sunt supuse unui regim juridic mai restrictiv, acela al legii comerciale.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 1¹ lit. c) din Legea nr. 11/1991 și ale art. 56 din Codul comercial sunt susceptibile de a crea discriminări între părțile contractante, deoarece persoanelor care nu au calitatea de comerciant le sunt aplicabile dispozițiile legii comerciale, iar nu dreptul comun în materie, respectiv Codul civil. Mai mult, întrucât ambele părți sunt supuse jurisdicției comerciale, se încalcă și dreptul acestora la un proces echitabil.

Curtea de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Atunci când o persoană devine comerciant, își asumă implicit, în temeiul legii, drepturi și obligații care corespund acestei categorii sociale și profesionale, dar care se răsfrâng și asupra persoanelor care prin propria voință participă la efectuarea unor acte sau fapte de comerț ale comerciantului. Opțiunea legiuitorului de a distinge între actele și faptele civile și, respectiv, actele și faptele comerciale nu poate constitui temei pentru calificarea reglementării ca fiind discriminatorie sau de natură a nesocoti dreptul persoanelor la un proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, prin coroborarea textelor de lege criticate, rezultă aplicarea, în anumite condiții, a legii comerciale pentru contractele ce au obiect bunuri imobile ce fac parte din fondul de comerț al comerciantului. Or, extinderea aplicabilității legii comerciale la raporturi care din perspectiva contractantului necomerciant sunt de natură civilă nu încalcă principiul constituțional al nediscriminării sau dreptul persoanei la un proces echitabil, procedura jurisdicțională comercială întrunind condițiile consacrate de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv independența și imparțialitatea instanței, contradictorialitatea, motivarea hotărârilor ș.a. Așa fiind, limitările impuse drepturilor necomercianților ca urmare a extinderii aplicabilității legii comerciale răspund exigențelor constituționale și urmăresc asigurarea stabilității circuitului comercial și a egalității de tratament a părților contractante.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate reprezentând o garanție a dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 56 din Codul comercial. Textele de lege au următorul conținut:

— Art. 11 lit. c) din Legea nr. 11/1991: *„În înțelesul prezentei legi: [...]*

c) constituie fond de comerț ansamblul bunurilor mobile și imobile, corporale și necorporale (mărci, firme, embleme, brevete de invenții, vad comercial), utilizate de un comerciant în vederea desfășurării activității sale.”;

— Art. 56 din Codul comercial: *„Dacă un act este comercial numai pentru una din părți, toți contractanții sunt supuși, încât privește acest act, legii comerciale, afară de dispozițiile privitoare la persoana chiar a comercianților și de cazurile în care legea ar dispune altfel.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 care consacră garantarea dreptului de proprietate, art. 45 privitor la libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) lit. a) care instituie obligația statului de a asigura libertatea comerțului. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a dispozițiilor art. 56 din Codul comercial, Curtea reține că regimul juridic aplicabil raporturilor juridice în care este implicat un comerciant este reglementat potrivit criteriilor stabilite prin dispozițiile art. 3—6 din Codul comercial referitoare la faptele de comerț.

Astfel, prin săvârșirea uneia dintre faptele de comerț enumerate de art. 3 din Codul comercial se nasc anumite raporturi juridice care sunt reglementate de dreptul comercial. Curtea reține că aceste acte juridice și operațiuni considerate fapte de comerț obiective sunt supuse legilor comerciale indiferent de calitatea persoanei care le săvârșește, comerciant sau necomerciant.

Pe lângă faptele de comerț obiective, există și fapte care dobândesc caracter comercial datorită săvârșirii lor de către o persoană care are calitatea de comerciant, reprezentând un reflex al activității desfășurate de aceasta. Astfel, Curtea observă că dispozițiile art. 4 din Codul comercial instituie o prezumție de comercialitate pentru toate contractele și obligațiile comerciantului, cu excepțiile prevăzute expres de lege, prezumție care poate fi răsturnată în condițiile în care persoana interesată face dovada că operațiunea este străină comerțului, datorită naturii ei sau a scopului pe care îl urmărește. Reglementarea prin lege a faptelor de comerț subiective exprimă necesitatea cuprinderii în sfera dreptului comercial a tuturor actelor și operațiunilor săvârșite de un comerciant în această calitate, inclusiv a acelor fapte care nu sunt expres prevăzute în art. 3 din Codul comercial. Scopul unei atare reglementări constă în asigurarea, pe de o parte, a certitudinii cu privire la natura și regimul juridic al faptelor comerciantului, și, pe de altă parte, a protecției necesare atât comerciantului, cât și a terților care intră în raporturi juridice cu acesta.

Potrivit dispozițiilor art. 56 din Codul comercial, toate părțile contractante sunt supuse legii comerciale, chiar dacă numai pentru una dintre părți actul respectiv are caracter comercial. Soluția adoptată de legiuitor se întemeiază pe argumentul că, fiind vorba despre un raport juridic unic, el nu poate fi supus simultan la două reglementări diferite. Opțiunea legiuitorului pentru reglementarea dreptului comercial se justifică prin aceea că actul juridic îndeplinește funcțiile faptelor de comerț pentru cel puțin una dintre părțile contractante, împrejurare ce impune aplicarea legii comerciale.

Analizând critica autorului excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 11 lit. c) din Legea nr. 11/1991 și ale art. 56 din Codul comercial contravin principiului libertății comerțului și autonomiei de voință a părților, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât calificarea faptelor săvârșite de un comerciant cu un necomerciant ca fiind comerciale nu îl împiedică pe primul să își desfășoare activitatea comercială potrivit legii și nici părțile contractante să își exprime în mod liber acordul de voință cu privire la actul pe care doresc să îl încheie. De asemenea, dispozițiile criticate nu restrâng nici exercițiul dreptului de proprietate privată, deoarece titularul acestui drept poate dispune în mod liber de bunul său, fără a suferi vreo constrângere sub acest aspect. Mai mult, textele de lege vizate nu sunt de natură a crea discriminări între părțile contractante, fiind aplicabile în mod egal tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei. În concluzie, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile criticate fiind în acord cu prevederile constituționale și convenționale invocate.

Pe de altă parte, Curtea reține că instanța de judecată este singura în măsură să se pronunțe asupra caracterului civil sau comercial al actului juridic încheiat între un comerciant și un necomerciant, persoana interesată având posibilitatea de a face dovada faptului că respectivul contract sau obligație este de natură civilă sau de a învedera instanței caracterul necomercial care rezultă din însuși actul întocmit.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a art. 56 din Codul comercial, excepție ridicată de Tincuța Habib Sabău în Dosarul nr. 52/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 232
din 4 martie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Meka Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 404/3/2003 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Cristina Sâmbuan, și partea Societatea Comercială „Tami 2” — S.A. din Ciorogârla, reprezentată de lichidator judiciar Lider — Lichidare și Reorganizare S.P.R.L. din București, prin consilier juridic Cornel Ionașcu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul prezent susține admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate îngreșesc liberul acces la justiție, întrucât limitează posibilitatea părților implicate în procedura judiciară a insolvenței de a lua act de actele procesuale ale dosarului, în special de cele care sunt susceptibile de a fi contestate. Astfel, în măsura în care procedura insolvenței constituie o procedură specială,

derogatorie de la dreptul comun, cu grad ridicat de imprevizibilitate, părțile având un rol activ pe toată durata desfășurării acesteia, problema citării persoanelor implicate și a comunicării actelor procedurale reprezintă aspecte decisive în judecarea corectă și echitabilă a litigiului. Or, citarea părților prin Buletinul procedurilor de insolvență nu prezintă garanții suficiente că acestea iau la cunoștință termenele și actele din dosar, dată fiind frecvența mare a apariției și costul ridicat al acestei publicații sau accesul limitat al justițiabililor la forma electronică a Buletinului, publicată pe internet.

În concluzie, avocatul autorului excepției susține că unul dintre scopurile procedurii, acela al judecării cu celeritate a cauzelor de insolvență a societăților comerciale, tinde să anihileze drepturile constituționale privind liberul acces la justiție și dreptul la apărare al tuturor participanților la o astfel de procedură.

Consilierul juridic al părții Societatea Comercială „Tami 2” — S.A. din Ciorogârla, reprezentată de lichidator judiciar Lider — Lichidare și Reorganizare S.P.R.L. din București, arată că, întrucât procedura insolvenței implică un număr foarte mare de participanți, opțiunea legiuitorului de a prevedea citarea acestora prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență are ca scop facilitarea comunicării actelor de procedură și deci soluționarea cu celeritate a litigiilor din această materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.137/2007, prin care instanța constituțională a constatat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt contrare art. 24 și 53 din Constituție, în măsura în care se

interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 404/3/2003, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Meka Impex” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate condiționează accesul la justiție de o serie de demersuri sau cerințe pe care persoana beneficiară a acestui drept trebuie să le îndeplinească, împrejurare ce este de natură a nesocoti prevederile constituționale invocate. Astfel, pentru a cunoaște conținutul unei măsuri luate de lichidatorul judiciar, în vederea eventualei contestări în termenul legal, un virtual creditor este nevoit să urmărească sistematic apariția numerelor Buletinului procedurilor de insolvență, achitând contravaloarea acestora, o sumă care nu poate fi considerată modică. Alternativa formei tipărite a volumelor buletinului, respectiv forma electronică, nu este una viabilă, întrucât, pe de o parte, accesul la aceasta este condiționat de accesul justițiabililor la internet, iar, pe de altă parte, forma electronică nu reproduce textul propriu-zis al hotărârilor sau măsurilor adoptate de instanță și care se impun a fi publicate, ci numai cuprinsul volumului buletinului, insuficient pentru părțile implicate în proces.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că limitările pe care le implică mecanismul de citare instituit de art. 7 din Legea nr. 83/2006 răspund obiectivului de interes general de a reduce durata procedurii insolvenței, prin instituirea de instrumente facile și eficiente, de natură a consolida protecția acordată creditorilor, dar creează și premisele responsabilizării acestora din urmă prin stimularea participării active la procedură, prin cointeresarea lor.

Avocatul Poporului consideră că art. 7 din Legea nr. 85/2006 este contrar dispozițiilor art. 16 și ale art. 124 din Constituție, întrucât instituie o discriminare pe criteriul averii, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă. Astfel, lipsa posibilităților materiale de a plăti taxele care asigură accesul la Buletinul procedurilor de insolvență creează premisele acestei

discriminări, restrângând în același timp accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut: *“(1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.[...]*

(7) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art. 62 ori la art. 107, 108 sau 109, după caz, și nu vor mai fi citați.”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (2) potrivit cărora nicio lege nu poate îngreuna exercitarea accesului liber la justiție și în art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit textelor de lege criticate, în cadrul procedurii insolvenței citarea părților și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, realizat și în formă electronică. Prin excepție, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii se vor face conform normelor Codului de procedură civilă.

Curtea constată că întreaga procedură instituită prin Legea nr. 85/2006 are ca scop acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, pe un plan mai general, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

În această materie, ca, de altfel, oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de îndeplinirea anumitor cerințe sau de exercitarea sa într-un anumit termen, nu s-a procedat în această manieră cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării drepturilor constituționale prevăzute de art. 21 și 24, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual — nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă în detrimentul altor titulari de drepturi în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, efectuarea citării părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor prin Buletinul procedurilor de insolvență au în vedere soluționarea

procesului cu celeritate, în absența unei atari dispoziții de lege, procedura insolvenței, care, de regulă, este o procedură cu caracter colectiv, implicând participarea unui număr mare de creditori ce vin în concurs pentru satisfacerea propriilor creanțe, ar fi cu mult întârziată. Or, această situație ar genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite între părțile implicate, persoane fizice sau comercianți, afectând grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

Prin urmare, departe de a îngreuna drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Meka Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 404/3/2003 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

TARIFE

pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2008

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de Legea fundamentală în art. 78, 100, 108, 115 și 147 55 lei/pag. manuscris
- 1.2. Deciziile pronunțate de secțiile unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție 55 lei/pag. manuscris
- 1.3. Anunțuri prevăzute de Legea nr. 334/2006 55 lei/pag. manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

- 2.1. Pierderi de acte, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 20 lei/anunț
- 2.2. Acte ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege: citații la care numărul persoanelor citate este mai mare de 1, ordonanța judecătorească privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin, ordonanța de clasare a comisiei de cercetare a averilor/hotărârea irevocabilă a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, alte acte procedurale a căror publicare este prevăzută de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.3. Deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității 70 lei/pag. manuscris
- 2.4. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.5. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 90 lei/anunț
- 2.6. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege: raportul periodic de activitate al autorităților/instituțiilor publice, raportul Consiliului Superior al Magistraturii și raportul privind starea justiției, declarații de avere, bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național, alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 60 lei/pag. manuscris
- 2.7. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A IV-A

- 3.1. Publicarea integrală sau în extras a încheierilor judecătorului-delegat pentru autorizarea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora, precum și publicarea încheierilor de rectificare, în extras 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.2. Publicarea în extras a încheierii de rectificare, a încheierii de autorizare și înmatriculare a societăților comerciale 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.3. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare, acte adiționale, somații, convocări AGA, hotărâri AGA, acte de numire a lichidatorilor, bilanțuri contabile ale lichidatorilor, raportări ale cenzorilor în caz de lichidare, bilanțuri ale băncilor, hotărâri judecătorești a căror publicare e prevăzută de lege, alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 100 lei/pag. manuscris (2.000 semne/pag. manuscris)

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A V-A

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VI-A

- 5.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii 55 lei/pag. manuscris
- 5.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică 55 lei/pag. manuscris
- 5.3. Alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 55 lei/pag. manuscris
- 5.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VII-A

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului-delegat de înmatriculare a societății cooperative 31,5 lei/pag. manuscris
- 6.2. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare vizate de judecătorul-delegat, acte adiționale, hotărâri AGA prin care se aprobă situația financiară anuală sau se majorează capitalul social > 10%, acte de dizolvare a societății cooperative, alte modificări ale actului constitutiv al societății absorbante, act de numire a lichidatorilor, publicarea hotărârii irevocabile a tribunalului de anulare a hotărârii AGA, alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației 100 lei/pag. manuscris
- 6.3. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

Societăți ce preiau anunțuri pentru publicarea în Monitorul Oficial al României

- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, sector 2 (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, Str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ASTOR PRESS CD — S.R.L. — Iași, Str. Piața Unirii nr. 2 (telefon/fax: 0332/80.30.69)
- ◆ EUROPSISTEM — S.R.L. — Iași, Str. Răzoarelor nr. 6 (telefon/fax: 0232/21.09.99)
- ◆ CONSIIR EXCLUSIV — S.R.L. — Pitești, str. Trivale nr. 3, bl. 27, sc. D, et. 1, ap. 5 (telefon: 0248/27.42.27; 0722.660.510)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ MEMORIAL SERV COM — S.R.L. — Craiova, str. Romain Rolland nr. 30, (telefon/fax: 0251/41.42.52)
- ◆ CONSULTIA GRUP — S.R.L. — București, Calea Moșilor nr. 262, bl. 8, sc. A, ap. 23 (telefon/fax: 337.00.00; 337.00.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 280588

